

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 156. 11 november 1940 deed de Barney Bigard-groep uit de Duke Ellington Band een session voor Blue Bird in Chicago. Die staat op deel 13 van Ellington's integrale werk zoals uitgebracht op Franse RCA, (in totaal 24 en niet 22 zoals ik een tijd geleden zei), en het aardige van die session is dat hier delen van de originele 40 cm 33 1/3 toeren lakplaten zijn gebruikt, de echte 'masters' dus, de 'acetates'. Van het eerste stuk hoort u deze zoals die compleet op RCA staat. Bezetting: Ray Nance-trompet, Lawrence Brown-trombone, Barney Bigard-klarinèt, Ben Webster-tenor-saxofoon, Duke Ellington-piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums. Wat de titel betreft: een chulo is een soort raccoon, en dat is een wasbeer. Duke Ellington's "Charlie the Chulo".

plaat 1 Barney Bigard a/h Orchestra: Charlie the Chulo (Duke Ellington)
A/laatste - take 1: 3:05 - RCA FXM1 7188
,, 2: 0:50
,, 3: 3:05

"Charlie the Chulo" complete takes 1 en 3, daartussen de afgebroken 2e. **D** En dit is de 2e take van de door Billy Strayhorn bewerkte Bigard-compositie "Lament for Javanette".

idem Barney Bigard a/h Orchestra: Lament for Javanette (Bigard, Strayhorn)
B/1 op praten in midden - 3:06 - idem

Barney Bigard and his Orchestra: "Lament for Javanette", opgenomen voor Blue Bird, Chicago, 11 november 1940 met Ray Nance-trompet, Lawrence Brown-trombone, Barney Bigard-klarinèt, Ben Webster-tenor-saxofoon, Duke Ellington-piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums. 3 januari 1941 begon de Ellington Band een engagement in de Casa Manana, ^{Culver City} ~~Los Angeles~~, iedere avond was er live-radio vanuit die club, ~~XXXXXXX~~ en daarmee begon een financieel probleem voor de Ellington-organisatie. De orkestleider was als componist aangesloten bij ~~de~~ het tot dan enige bureau dat de rechten voor componisten veilig stelde, ASCAP, zoals als bij ons de BUMA. Maar er was een ^{toen} concurrent gekomen, BMI. Tussen de radio-omroepen en ASCAP ontstond ~~er~~ ruzie over de hoogte van de te betalen rechten, met als gevolg dat de Amerikaanse stations alleen BMI accepteerden, en er in het geheel geen muziek van bij ASCAP aangesloten componisten gespeeld mocht worden, een boycot. Billy Strayhorn was noch van ASCAP noch van BMI lid, zodat hij nu zijn kans kreeg, (wat de deal met Ellington was is onbekend), terwijl ineens de naam van Ellington's ~~21~~-jarige zoon Mercer achter een aan-

tal composities staat die duidelijk voor 100% van Pa zijn. "Sepia Panorama" kon nu niet meer als 'radio-theme' gebruikt worden, Strayhorn schreef een nieuw voor de programmas vanuit de Casa Manana, het werd 15 januari voor het eerst opgenomen: "Take the 'A' train".

plaat 2

Duke Ellington a/h Orchestra: Take the 'A' train (Billy Strayhorn)
A/5 - 2:55 - RCA FXM1 7134

Ray Nance trompetsolist in Billy Strayhorn's "Take the 'A' train", de subway-trein die onder 6th Avenue ~~naar~~ naar Harlem liep. Toen Cootie Williams na 22 jaar Ray Nance opvolgde zoals Nance ~~was~~ in '41 voor Williams in de plaats was gekomen, moest hij van Ellington deze Nance-creatie aan het begin van ieder optreden spelen. Ongetwijfeld een straf, want Ellington vergat nooit iets en vergaf ook niet veel, zo mocht Williams na zijn terugkomst in 1962 nooit meer "Concerto for Cootie" vertolken. Deze opname van "Take the 'A' train" was

het begin van een radio-transcriptie programma dat in Hollywood ~~voor~~ Standard Transcriptions werd vastgelegd. In dat programma veel absoluut oneigenlijk Ellington-repertoire vanwege die ASCAP versus Radio-affaire. Door de soli werd dit een leuk stuk: "Madame will drop her shawl".

*In de
Victor
Studio.*

idem

Duke Ellington a/h Orchestra: Madame will drop her shawl (Brown, Pine)
B/3 - 2:05 - idem

Ventiel-trombonist Juan Tizol, tenorsaxofonist Ben Webster en klarinettist Barney Bigard in "Madame will drop her shawl". Alle eigen Ellington-composities in dit programma staat op naam van Mercer Ellington: ~~Met~~ trombonist Joe Nanton is dit "West Indian Stomp".

idem

Duke Ellington a/h Orchestra: West Indian Stomp (Mercer Ellington)
B/6 - 2:55 - idem

"West Indian Stomp" met Joe Nanton. Een tweede Duke Ellington-compositie was net als Strayhorn's "Take the 'A' train" nog zo nieuw dat die nog niet 'gedeponeerd' was, alleen in manuscript bestond. Harry Carney-baritonsaxofoon, Rex Stewart-cornet en Lawrence Brown-trombone in "John Hardy's wife".

idem

Duke Ellington a/h Orchestra: John Hardy's wife (Mercer Ellington)
B/8 - 2:20 - idem

"John Hardy's wife", feitelijk van Duke Ellington, maar kwa rechten nog steeds op naam van Mercer Ellington. Uit het programma dat Standard Transcriptions 15 januari 1941 in Hollywood opnam voor latere radio-uitzendingen. Duke Ellington and his Orchestra in deze bezetting: Wallace Jones, Ray Nance en Rex Stewart in de trompetsectie - Stewart speelde cornet en Nance toen nog trompet, later ging ook hij exclusief cornet blazen. Trombones: Lawrence Brown, Joe Nanton, (bijgenaamd 'Tricky Sam'), en Juan Tizol, bij gebruikte een ventiel-instrument. Otto Hardwicke-eerste en Johnny Hodges-tweede altsaxofoon, Ben Webster-eerste en Barney Bigard-tweede tenorsaxofoon, Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums. Billy Strayhorn-tweede arrangeur, componist, orchestrator, Tom Whaley-eigenlijk arrangeur, bij Ellington slechts muziek-copiist. En de vocalisten die u vandaag niet hoorde: Ivy Anderson en Herb Jeffries. Dit was deel 156, NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

0 0 0 0 0

27:15

NA 114229

of 25.11.82